

geschlossen H. an. 4, 92. MED. t. 180; vgl. अपावृत्ति. — 3) frei, unabhängig AK. 3, 1, 13. H. 333. an. 4, 92. MED.

अपावृत्ति (von वृत् mit अप, mit Dehnung des Auslauts) f. Verschluss, Versteck: स ऊर्वस्य रेजपत्यपावृत्तिम् RV. 8, 53, 3.

अपावृत्त (von वृत् mit अप + षि) 1) adj. a) abgewendet, umgekehrt, umgewandelt: ता तु मे मुक्ता बुद्धिम् — कार्यं दृश्याम्यपावृत्तां परैरिव कृतां चमम् R. 2, 12, 59. — b) abgewendet, abgekehrt, verschmähend, mit dem abl.: प्रतिप्रकृदापावृत्तः MBu. 3, 4052. — c) (vom caus.) zurückgeschoben: °कपावृत्त Vid. 212. Oder ist hier etwa अपावृत्त zu lesen? — 2) n. das Wälzen des Pferdes H. 1243.

अपावृत्ति (wie eben) f. H. an. 4, 162. zur Erkl. von उद्वर्तन.

अपावृत्त (von 3. अ + पाष्) f. P. 8, 2, 156, Sch.

अपावृत्त (von षि mit अप + षि) m. 1) Zuflucht: ब्राह्मणापावृत्तः sich unter den Schutz eines Brahmanen stellend M. 9, 335. Wohl falsche Lesart für ब्राह्मणोपावृत्तः. — 2) Geländer oder Hecke um ein Gebäude H. 1012. R. 5, 11, 19.

अपावृत्त (von ष्या mit अप nach AV. Prāt. 2, 96.) m. Widerhaken (am Pfeil z. B.): शत्याद्विषं निर्वोचं प्राञ्जनाडुत पर्णधिः । अपावृत्तच्छात्कुल्मलान्निर्वोचमहं विषय ॥ AV. 4, 6, 5. im comp.: शताप्राञ्जानि निर्वोचं तो न शक्राति निर्वोचम् 5, 18, 7. — Vgl. अपवृत्त.

अपावृत्त (von अपावृत्त) adj. mit Haken versehen: अपावृत्तद्विषयैतदत्तवे RV. 10, 85, 34.

अपावृत्त s. अपोऽपावृत्त.

अपावृत्त (v. l. für उपावृत्त) m. Köcher Sch. zu AK. und Śāras. im ÇKDR.

अपावृत्त (von अस्, अस्पति mit अप) n. 1) das Wegwerfen: तृणाकाष्ठापा° Kāṭv. Çr. 7, 7, 11. वासोऽपा° 49, 3, 16. — 2) Blutbad AK. 2, 8, 2, 82. H. 372.

अषि ἔπι Upasarga (Nir. 1, 3.) und Gati gaṇa प्रादि (vgl. P. 1, 4, 59.

60.) Vop. 1, 8. Karmapravakāntja P. 1, 4, 96. 1) ein an Verbalwurzeln u. nomm. antret. adv. (praep.), Erlangung, Verbindung und Anschliessung

bezeichnend, Nir. 1, 3. So ausgedehnt der Gebrauch des sogleich zu besprechenden selbständigen अषि ist, so beschränkt der des angelehnten.

Schon früh scheint dieses durch अषि verdrängt worden zu sein. Vgl. u. d. Wurzeln अस्, इ, गम्, गृह्, नू, धा, नह्, बन्ध्, या, वत्, शस् u. s. w. und die mit अषि anlautenden Zusammens. Der Anlaut dieses

अषि fällt nicht selten ab, Vop. 3, 171. der Auslaut verlängert, s. अषीन्, अषीनस. — 2) auch, ferner, wie च einzelne Theile des Satzes oder

ganze Sätze einfach aneinanderreihend: याः पार्थिवसो या अपामपि व्रते RV. 5, 46, 7. तेषां व्यं सुमती यज्ञियानामपि भृद्रे सौमनसे स्याम 10, 14, 6.

सं ते मांसस्य विव्रस्तं समस्थयिषि रोकतु AV. 4, 12, 3. ऋतं क्वस्यामपितसपि ब्रह्मथो तर्पः 10, 10, 33. सात्तिप्रश्नविधानं च धर्मं स्त्रीपुंसयोर्षि । त्रिभागधर्म

युतं च काण्टकानां च शोधनम् ॥ M. 1, 115. तेषां सस्यप्रदो नित्यं पशुवृद्धिकरीमपि 7, 212. पित्र्ये स्वदितमित्येव वाच्यं गोष्ठे तु सुश्रुतम् । संपन्नमित्ययुदये

दिवे रुचितमित्यपि ॥ 3, 254. किमवद्विन्द्ययोर्यद्ये यत्प्राग्विनशनादापि । प्रत्यगेव प्रयागाच्च 2, 21. चराणामन्नमचरा दंष्ट्रिणामप्यदंष्ट्रिणः 3, 29. तिष्ठ

त्तीघ्ननुतिष्ठेत्तु व्रजतोष्यनुव्रजेत् 11, 111. 3, 88. AK. 1, 2, 3, 30. Steht bisweilen auch voran: त्रिविधस्यापि त्र्यधिष्ठानस्य M. 12, 4. H. 11. अषि

— अषि sowohl — als auch Hir. I, 139. अषि स्तुकि अषि सिञ्ज P. 1, 4,

96, Sch. अषि — च dass. M. 3, 23. न — नापि — न चैव u. s. w. 4, 53, 5, 155. 7, 90. 8, 43. N. 3, 24. Viçv. 3, 11. Ver. 32, 7. वापि oder auch M. 2, 117.

183. 200. 220. 3, 2. 82. 220. 243. 4, 7. 3, 20. 32. 147. 6, 19 — 21. R. 1, 7, 10, 3, 36, 19. 2. 1, 4, 16, 19. Vid. 254. durch ein Wort getrennt Hir. I, 196.

यदि वा — यदि वापि — यदि वापि N. 17, 43. वापि (nach dem ersten Gliede) — अथ वा — वापि M. 8, 274. अल्पोऽप्येवं महान्वापि sei es gross

oder klein 3, 53. न — वापि weder — noch M. 2, 112. auch umgestellt: अषि वा Nir. 1, 1, 7, 4. 5. M. 6, 17. 9, 287. 11, 74. Ragh. 1, 10. Vid. 197. अ-

ल्पमपि वा बहु M. 10, 60. R. 3, 37, 18. 51, 41. N. 13, 40. न — न — न (dazw. das Negirte) अषि वा R. 1, 6, 10. = न (weder) — वा (noch) — अ-

पि वा (noch auch) M. 6, 51. 4, 116. यद्यपि स्यात् सत्पुत्रोऽप्यसत्पुत्रोऽपि वा भवेत् 9, 154. अषि वा पुनः 2, 141. 214. Verbindet sich mit च

und: चापि M. 1, 14. 7, 13. 8, 110. 209. 9, 103. 265. 266. N. 2, 14. 12, 87. Hip. 2, 24. 3, 9. R. 1, 1, 40. Hir. I, 74. यदि चापि N. 17, 20. न — न चापि

weder — noch M. 3, 162. = न — चापि R. 4, 31, 34. अकारं चाप्युकारं च मकारं च M. 2, 76. auch von einander getrennt: पितुर्गमिभ्यो मातुश्च

व्यायस्यां च स्वस्यपि M. 2, 133. क्वितं चोपदिशत्स्वपि 206. 8, 127. — अषि च N. 12, 4. 26, 14. Çāṅk. 194. Vid. 246. AK. 3, 6, 9. am Anfange eines Satzes:

अपि च ब्रह्मणा गीतं श्लोकं प्रणु R. 4, 34, 17. Nir. 7, 4. N. 19, 27. Pañkāt. 182, 2. vor einem Çloka Çāṅk. 7, 11. 40, 5. 112, 21. reiht wie अथर् च zwei,

einen ähnlichen Gedanken aussprechende Çloka's an einander Hir. 3, 1, 12, 13, v. l. Çāṅk. 18, 3. v. l. zu 14. Dhūrtas. 66, 7. 67, 19. न (weder) —

न (noch) — अषि च (noch auch) N. 1, 13. — चैवापि M. 4, 6. अषि चैव 1, 105. तैश्च — अषि 10, 109. न (dazwischen das Neg.) च — अषि च तया

(dazw. das Neg.) न N. 8, 16. Ueber die Verbindung mit अथ, अथो, अथ वा s. u. अथ. Dieses und das folgende अषि ist das अषि समुच्चये der ind.

Grammatiker und Lexicographen. P. 1, 4, 96. AK. 3, 4, 32, (Col. 28,) 10. H. an. 7, 33. MED. avj. 47. — 3) auch, mit einigem Nachdruck das vor-

angehende Wort hervorhebend: न तस्यै व. व्यपि भंगो अस्ति RV. 10, 71, 6. तेनास्मौ अषि सं सृज AV. 12, 1, 25. 4. देवलोके मेऽप्यमदिति वै यजते

यो यजते Çāt. Br. 1, 9, 1, 16. 2, 3, 2. 5, 4, 9. 9, 2, 17. तदिदमप्येतर्हि 1, 1, 4, 13. 2, 3, 7. 4, 13. u. s. w. वैश्वदेवे तु निर्वृते यद्यन्योऽतिथिराव्रजे-

त् । तस्याप्यन्नं यथाशक्ति प्रदद्यात् M. 3, 108. य एते तु गुणा मुष्याः पितृ-
पो परिशीर्तताः । तेषामयीह विदिये पुत्र्यौत्रमनत्रक्रम ॥ 200. एषोऽना-
पदि वर्णानामुक्तः कर्मविधिः प्रुभः । अप्यपि हि यस्तेषां क्रमशः तं निवो-
धत ॥ 9, 336. यथेदमुक्तवान् शास्त्रं पुरा पृष्टो मनुमया । तथेदं यूमप्यथ म-

त्सकाशान्निवोधत ॥ 1, 119. 5, 61. 10, 71. N. 3, 4. R. 1, 9, 33. Hir. 10, 4. स्वल्पेऽपि लुहकः kshullaka bedeutet auch (unter Anderm auch)

sehr klein AK. 3, 4, 10. 11. अन्वदपि auch etwas Anderes, noch etwas A. Çāṅk. 15, 16. इदानीमपि auch jetzt Hir. 14, 3. noch jetzt Çāṅk. 5, 6. अथ्यापि

noch heute, noch jetzt R. 4, 38, 9. Pañkāt. 213, 5. 216, 2. Kaurap. 1 — 30. Çāṅk. 29. v. l. zu 32, 5. 23, 11, v. l. = अथ्यप्य Çāt. Br. 14, 4, 3, 34. = Bṛh.

Ār. Up. 1, 5, 23. अथ्यापि न auch heute nicht, auch jetzt nicht, noch immer nicht R. 1, 26, 31. Çukas. 44, 10. = नाथ्यापि Prab. 59, 11. प्राग्-

पि auch erst, schon erst Çāṅk. 72, 9. An falscher Stelle stehend: यस्य राशस्तु विषये श्रात्रियः सीदति नुधा । तस्यापि (gehört zu राष्ट्रम्) तन्नुधा

राष्ट्रमार्चरौषी सीदति ॥ M. 7, 134. त्वमप्येवं नले (hierher geh. अषि) वद N. 1, 30. Auch durch च verstärkt: बाह्लोके रामेठेऽपि च bahlika be-